II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 1125/2014,

annettu 19 päivänä syyskuuta 2014,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/17/EU täydentämisestä luotonvälittäjien ammatillisen vastuuvakuutuksen tai vastaavan vakuuden rahallista vähimmäismäärää koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 4 päivänä helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/17/EU ([1]) ja erityisesti 29 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 2014/17/EU 29 artiklan 2 kohdan a alakohdassa edellytetään, että luotonvälittäjillä on ammatillisesta virheestä aiheutuvan korvausvastuun kattamiseksi ammatillinen vastuuvakuutus tai muu vastaava vakuus, joka on voimassa alueilla, joilla kyseiset luotonvälittäjät tarjoavat palveluja.

(2) Vaikka vaatimus, jonka mukaan kiinnitysluottoalalla toimivilla luotonvälittäjillä on oltava ammatillinen vastuuvakuutus tai muu vastaava vakuus, on uusi säännös unionin tasolla, kyseinen vaatimus on olemassa tietyissä jäsenvaltioissa kansallisella tasolla. Itse asiassa niillä lainkäyttöalueilla, joilla on kokemusta ammatillista vastuuvakuutusta koskevista vaatimuksista, on suurimmat osuudet välitettyjen kiinnitysluottojen myynnistä unionissa ja luotonvälittäjien markkinaosuus on perinteisesti ollut merkittävä, minkä vuoksi kyseisillä alueilla sovelletaan myös erityisempää lähestymistapaa tämän alan sääntelyyn. Sen vuoksi ammatillisen vastuuvakuutuksen tai vastaavan vakuuden vähimmäismäärää koskevien unionin sääntöjen olisi perustuttava kyseisten lainkäyttöalueiden kokemuksiin, kun päätetään siitä, mikä olisi sopivin tapa laskea tämä vähimmäismäärä.

(3) Tämä lähestymistapa sopisi koko unionille, myös niille lainkäyttöalueille, joilla on pienemmät kiinnitysluottomarkkinat. Tämä johtuu siitä, että luotonvälittäjiin kohdistuvat vaateet eivät korreloidu perustana olevan kiinnitysluoton määrään, joka voi vaihdella suuresti unionissa, vaan ne perustuvat ammatilliseen virheeseen, josta aiheutuva vahinko vaihtelee huomattavasti vähemmän.

(4) Direktiivin 2014/17/EU 29 artiklan 2 kohdan a alakohdan kolmannen alakohdan mukaan ammatillisen vastuuvakuutuksen tai vastaavan vakuuden rahallista vähimmäismäärää on tarkasteltava säännöllisin väliajoin uudelleen. Sen vuoksi tulevaisuudessa on mahdollista, että muut vaihtoehdot tai menetelmät soveltuvat paremmin kyseisten luotonvälittäjille asetettujen velvoitteiden määrittämiseen etenkin, kun saatavissa on enemmän historiatietoja ja valvontakokemuksia ammatillisen vastuuvakuutuksen toiminnasta.

([1]) EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34.

(5) Jotta ammatillisen vastuuvakuutuksen tai vastaavan vakuuden rahallinen vähimmäismäärä voitaisiin määrätä selkeästi ja jotta voitaisiin varmistaa yhdenmukaisemman lähestymistavan noudattaminen koko unionissa, olisi asianmukaista määrittää kyseisen vähimmäismäärän soveltaminen vahinkoa ja vuotta kohden. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/92/EY ([1]) asetetaan vaatimus ammatillisen vastuuvakuutuksen tai vastaavan vakuuden vähimmäismäärästä vuotta kohden ja vahinkoa kohden. Sen vuoksi useimmat vakuutusedustustoiminnan harjoittajat ja niiden vakuutuksenantajat ovat perehtyneet tähän lähestymistapaan, minkä vuoksi on asianmukaista luoda vastaava järjestelmä luotonvälittäjiä varten. Lisäksi useimmat jäsenvaltiot, joiden kansallisessa lainsäädännössä edellytetään luotonvälittäjillä olevan ammatillinen vastuuvakuutus, noudattavat myös tällaista lähestymistapaa. Sen vuoksi myös luotonvälittäjien ammatillista vastuuvakuutusta koskevissa säännöissä vähimmäismäärä vuotta kohden ja vähimmäismäärä vahinkoa kohden olisi erotettava toisistaan.

(6) Tämä asetus perustuu Euroopan pankkiviranomaisen komissiolle toimittamiin teknisten sääntelystandardien luonnoksiin.

(7) Euroopan pankkiviranomainen on järjestänyt avoimet julkiset kuulemiset niistä teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ([2]) 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Direktiivin 2014/17/EU 29 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun, luotonvälittäjiltä vaadittavan ammatillisen vastuuvakuutuksen tai muun vastaavan vakuuden rahallinen vähimmäismäärä on

a) 460 000 euroa jokaista yksittäistä vahinkoa kohden;

b) yhteensä 750 000 euroa kaikkien vahinkojen osalta kalenterivuotta kohden.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä syyskuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 2002, vakuutusedustuksesta (EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).